

Preek van 15 april 2018

(inclusief lezingen)

Lezingen

1° lezing:

We lezen uit de Micha, één van de twaalf kleine profetenboekjes aan het eind van ons oude testament. Micha leefde in de achtste eeuw voor Christus, in de periode waarin het niet meer zo goed ging in Israël. Het noordrijk was in handen van de Assyriërs gevallen, het zuidrijk werd bedreigd..

Maar ook intern ging het niet; De leiders van het volk deden niet wat God wilde. Er was sprake van sociaal en economisch onrecht.

Wat was er nood aan toekomstvisie, aan hoop! De hoop op herstel wil de profeet Micha meegeven, aan de mensen van toen, maar evenzeer aan ons allen. In het Kyriegebed baden we voor de nood van de wereld – de nood van de wereld is groot... Maar we zijn niet – NOOIT – zonder hoop.

Ik zal in het bijzonder aan de tieners vragen om goed op te letten... het zal straks van pas komen.

Micha 4: 1-5

Eens zal de dag komen

dat de berg met de tempel van de HEER

rotsvast zal staan,

verheven boven de heuvels,

hoger dan alle bergen.

Volken zullen daar samenstromen,

²machtige naties zullen zeggen:

‘Laten we optrekken naar de berg van de HEER,

naar de tempel van Jakobs God.

Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen,

en wij zullen zijn paden bewandelen.’

Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht,

vanuit Jeruzalem spreekt de HEER.

³Hij zal rechtspreken tussen machtige volken,

over grote en verre naties een oordeel vellen.

Dan zullen zij hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers

en hun speren tot snoeimessen.

Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk,

geen mens zal meer weten wat oorlog is.

⁴Ieder zal zitten onder zijn wijnrank

en onder zijn vijgenboom,

door niemand opgeschrikt,

want de HEER van de hemelse machten heeft gesproken.

⁵Laat andere volken hun eigen goden volgen –

wij vertrouwen op de naam van de HEER, onze God,

voor eeuwig en altijd.

Lied 1016

2° lezing:

Na Jezus' dood en opstanding hebben ook de leerlingen nood aan visie en toekomstvisioen. Hoe zal het verder gaan, nu Jezus gestorven is en opgestaan? Die belofte dat alles goed gaat, wie zal die handen en voeten geven, als Jezus definitief naar zijn Vader terugkeert...?

Jezus spreekt tot Petrus en geeft hem een taak.

Jezus spreekt tot ons en geeft ons een opdracht.

Johannesevangelie 21: 15-24

Toen ze gegeten hadden, sprak Jezus Simon Petrus aan: 'Simon, zoon van Johannes, heb je mij lief, meer dan de anderen hier?' Petrus antwoordde: 'Ja, Heer, u weet dat ik van u houd.' Hij zei: 'Weid mijn lammeren.' ¹⁶Nog eens vroeg hij: 'Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?' Hij antwoordde: 'Ja, Heer, u weet dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Hoed mijn schapen,' ¹⁷en voor de derde maal vroeg hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van me?' Petrus werd verdrietig omdat hij voor de derde keer vroeg of hij van hem hield. Hij zei: 'Heer, u weet alles, u weet toch dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen. ¹⁸Waarachtig, ik verzeker je: toen je jong was deed je zelf je gordel om en ging je waarheen je wilde, maar wanneer je oud wordt zal een ander je handen grijpen, je je gordel omdoen en je brengen waar je niet naartoe wilt.' ¹⁹Met deze woorden duidde hij aan hoe Petrus zou sterven tot eer van God. Daarna zei hij: 'Volg mij.'

²⁰Toen Petrus zich omdraaide zag hij dat de leerling van wie Jezus hield hen volgde – de leerling die zich tijdens de maaltijd naar Jezus toegebogen had om te vragen wie het was die hem zou verraden. ²¹Toen Petrus hem zag vroeg hij Jezus: 'En wat gebeurt er met hem, Heer?' ²²Maar Jezus antwoordde: 'Het is niet jouw zaak of hij in leven blijft totdat ik kom. Maar jij moet mij volgen.' ²³Op grond van deze uitspraak hebben sommige broeders en zusters gedacht dat deze leerling niet zou sterven, maar Jezus had niet gezegd: 'Hij zal niet sterven,' maar: 'Het is niet jouw zaak of hij in leven blijft totdat ik kom.'

²⁴Het is deze leerling die over dit alles getuigenis aflegt, en het ook heeft opgeschreven. Wij weten dat zijn getuigenis betrouwbaar is.

Lied 912: 1-2-3-6

Prediking

Een preek wordt natuurlijk altijd “gebracht” voor een luisterend publiek, maar hieronder kunt u de inhoud lezen.

Gemeente in Jezus Christus verbonden,

Vrede ... is er iets dat méér doorbroken wordt dan vrede?

De laatste maanden is het voortdurend over en weer in het journaal. Dreiging met raketaanvallen, economische sancties die worden opgelegd en teruggespeeld. Het komt over als een sport en het ruikt naar oorlog ... en er zijn staten bij betrokken waarvan je denkt: daar gaat zelden vrede vanuit.

Na de gruwel van de tweede wereldoorlog was het nochtans goed begonnen...

Dit is een beeld dat in 1959 geschonken werd aan de Verenigde Naties.

Het staat in de tuin van het hoofdkwartier van de UNO in New York City. Het beeld draagt de titel: *Let us Beat Swords into Plowshares*. Laten we zwaarden tot ploegscharen slaan (omsmeden is mooier – *forge* in het Engels, maar de kunstenaar heeft het basiswoord *slaan* gebruikt, zoals het in het Hebreeuws in de bijbel staat, en naar de beweging die je maakt, als je smeedt)

Zwaarden tot ploegscharen omslaan ... dat ademt toch iets van nooit meer oorlog: We gaan nuttiger dingen doen en met zijn allen de mensheid, onze naasten, onze kinderen en kleinkinderen dienen. Het was een heel mooi voornemen. Het zou absoluut inspirerend kunnen zijn voor de internationale mogendheden. – Het beeld werd overigens aan de VN geschonken door – hou u vast - Rusland !

Maar... het is van alle tijden. Micha preekte tegen de muren van onrecht en wangedrag.

Zoals de kunstenaar James Tissot hem afbeeldde, is de vermoeidheid en het oordeel af te lezen op zijn gezicht.

En toch.. is het niet dat wat we vandaag lezen...

Na drie zwaar bedrukte hoofdstukken krijgen we: Eens zal de dag komen ! En dan komt het hele vredesvisioen eruit.

Micha – woordvoerder van God zelf – blijft niet in de negativiteit hangen, eindigt niet bij het oordeel, integendeel, spreekt over hoop !

Drie keer valt het woordje BERG. De berg van het huis van de Heer troont boven alles, zelfs boven het hoogste dat wij kennen. En zijn woonst staat ROTSvast, wordt door niets omvergeblazen, niet door wangedrag, niet door een wereld vol ongeloof – die ons vragen stelt waar we niets mee kunnen, niet door oorlogsgeweld. God is standvastig. Hij doet wat hij zegt. Zijn woord is eeuwig waar.

En wat zegt Zijn woord ? Eens zal de dag komen...

De volkeren – joden en niet-joden – zullen **optrekken** naar de berg van de Heer.

Dat is toch ongelofelijk, er staat in onze bijbel dat ooit alle volkeren God gaan opzoeken waar Hij te vinden is !! Gelooft u dat? 't Is toch straf! En God doet wat Hij belooft.

De volkeren zullen optrekken naar de berg van de Heer.

En vandaaruit wordt zijn woord, zijn onderricht verspreid... Ze zullen alles achterlaten om te luisteren naar God en om te doen wat Hij zegt. Je zou kunnen zeggen: ze zullen andere zaken **opofferen** om God te gehoorzamen, want het Hebreeuwse woordje voor optrekken, opgaan naar .. is verwant met dat voor offeren.

Hoe zal het dan zijn?

We zullen zitten onder de wijngaard en de vijgenboom – in Ronse kunnen wij dat letterlijk in de bijbelse tuin die rondom de kerk is aangelegd. Er is ook nog mirthe, ceder en olijf...

Maar het is natuurlijk ook een symbool. Onder de wijnstok en de vijgenboom zitten, wil zeggen: rust vinden in het bestuderen van het woord van God. – de wijnstok en de vijgenboom hebben het over vrucht dragen, vrede en vreugde vandaag, de olijftak (waar we hier zijn samengekomen; de Kapel) over vrucht, vrede en vreugde in de toekomst.

We zullen wandelen in de naam van de Heer, op zijn weg, op zijn pad.

Wandelen in de naam van de Heer wil zeggen: doen wat Hij zegt.

En dat heeft geweldige gevolgen !!

Wapens worden omgesmeed tot werktuigen, die de mensheid kunnen dienen.

Het ene volk zal het andere niet meer bestoken met raketten of bedreigen met handelsembargo's. De mens zal doen waartoe hij geschapen is.

In het begin van de bijbel krijgt de mens een taak – hij zal de aarde bewaren en bewerken. Dat doe je met snoeimessen, niet met zwaarden – Dan komt de mens tot zijn bestemming. Als hij met opbouwende zaken bezig is en niet met het kapotmaken van de schepping en van de mensen om zijn eigen eer en egoïsme te voeden.

De mens die doet wat God vraagt, komt tot zijn bestemming, komt tot innerlijke rust en vrede, die kan hij uitstralen.

De mens die doet wat God vraagt, dat is een mens die volgt – niet één die doet alsof en heimelijk zijn eigen ding doet...

Het is Jezus die ons daar nog eens op drukt, die zegt: Volg mij.

De cartoonist (cartoon hiernaast) heeft de tekst goed begrepen:

Jezus zegt het tegen Petrus (volg Mij). Petrus die over het water liep, maar bang werd en in het meer zakte, Petrus die Jezus nooit, nooit zou verloochenen en het vervolgens drie keer na elkaar deed. Petrus... Toen Jezus eerder aan zijn leerlingen was verschenen had hij gezegd: ik moet opstijgen naar de vader, maar jullie... jullie krijgen mijn vrede en de Heilige Geest – hij blies over hen –

zo staat het in het Johannesevangelie – en Jezus zei aan zijn leerlingen: ik ga weg, maar jullie krijgen bij deze de macht om zonden te vergeven. – Jezus gaat weg en laat een opdracht achter.

Dan denk je dat ze met zijn alleen enthousiast zonden gaan vergeven. Maar niets van dat alles. In plaats van zonden te vergeven, zegt Petrus aan het begin van het hoofdstuk dat we lazen: Ik ga vissen. Wie gaat er mee? - voel je het twitteren?

Ik ga terug mijn oude leven oppakken. En een aantal anderen gingen met hem mee. Petrus was een leidersfiguur, maar hij leidde niet op de juiste weg. Als hij twittert, de anderen ook. Het resultaat was duidelijk: Ze vingen niets. Hun werk was niet gezegend! Petrus en ook de andere leerlingen waren voor andere wegen bestemd.

En dat is wat Jezus duidelijk maakt in het stukje evangelie dat we vandaag hebben gelezen. Hij zegt: Volg MIJ, op een andere weg. Op die weg die zoveel verder leidt, op die weg die jou échte vrede en vreugde schenkt, die je mag afstralen op de ander.

Jezus gaat Petrus opzoeken. Hij ziet ze zwoegen en maar geen vis vangen. Hij geeft enkele aanwijzingen en kijk... het net zit tot scheuren aan toe VOL. Wil dat zeggen dat Jezus hen zal helpen om hun oude leven terug op te nemen? Neen! Hij wil ze tonen dat, als ze ZIJN weg volgen, er wonderen zullen gebeuren! – wereldvreemde dingen.

Ze eten vervolgens samen en dan komt ons tekstgedeelte. Jezus neemt Petrus apart en spreekt met hem onder vier ogen.

In dat gesprek komt heel wat aan bod. Het is confronterend en diepgaand.

Jezus vraagt: Petrus, hou je van mij, meer dan de anderen? Houden van, daarmee bedoelt Jezus een zelf-opofferende liefde. Petrus antwoordt: ja, ik zie u graag – Petrus bedoelt: wij zijn toch vrienden. Ja, ik ben uw vriend. Daar staan twee verschillende werkwoorden.

Jezus vraagt opnieuw: Hou je van mij? Petrus antwoordt weer: Ik ben toch uw vriend.

Drie keer vraagt Jezus: Hou je van mij. De derde keer gebruikt hij hetzelfde woord als Petrus: De derde keer vraagt Jezus aan Petrus – nadat Petrus al twee keer heeft gezegd: ik ben toch uw vriend) dan vraagt Jezus: Bén jij mijn vriend?

Jezus	Petrus
Hou je van mij?	Ja, ik ben uw vriend.
Hou je van mij?	Ik ben toch uw vriend.
Ben je mijn vriend?	Ja, ik ben uw vriend.
Weid mijn schapen. Volg Mij !	

DRIE keer vraagt Jezus: hou je van mij?

Heb je dat al meegemaakt? Dat iemand vraagt: hou je van mij? en je antwoordt: ja, zeer zeker, natuurlijk! En de vraag komt DRIE keer: Hou je van Mij? Bén je wel mijn vriend? Dat is toch om bij te wenen !!

Na alles wat er gebeurd is een terechte vraag. Net was Petrus nog met al zijn kleren in het water gesprongen om als eerste bij Jezus te zijn, maar als het erop aan kwam... bleek Petrus toch niet de standvastigste te zijn. Voor Petrus is het zéér confronterend, want hij **was** drie keer geen vriend voor Jezus, toen Jezus veroordeeld werd en Hij zei: "Ik ken die man niet."

DRIE keer heeft Petrus dat gezegd.

DRIE keer zegt Jezus: Hou je van mij? Petrus lijkt op het zeerste zicht niet diegene te zijn waarop Jezus wil bouwen.

Jezus sluit dit eerst gespreksonderwerp af met twee zeer opmerkelijke opdrachten:

Zorg voor mijn schapen, mijn lammetjes

En Volg mij.

En bij dat Volg Mij staat er nog een post scriptum: ze zullen je vrijheid ontnemen, je gevangenzetten en doden, omwille van Gods eer. We weten dat dat ook is gebeurd, dat Petrus martelaar is geworden omwille van Jezus. – De archeologe Margherita Guarducci heeft in haar onderzoek vastgesteld dat Petrus wellicht gekruisigd werd op 13 oktober 64, toen er grote feesten werden gehouden ter ere van Keizer Nero, die tien jaar troonsbestijging vierde. Bij de wrede volksspelen waarbij wilde dieren werden losgelaten op mensen bekleed met dierenhuid, was er bij dergelijke gelegenheden, om aan de perverse smaak van het volk te voldoen, nog iets extra toegevoegd, als een levende toorts of een kruisiging... Petrus heeft zijn liefde voor de Heer in extreme mate laten blijken.

Nu, Was het omdat hij het verdiend had, dat Jezus hem rots noemde? Neen. Was het omdat hij Jezus zo intens liefhad, dat Jezus hem koos tot herder? Neen.

Maar Jezus HAD hem uitgekozen .

Een goede twee maand geleden hebben wij er als gezin een baby'tje bijgekregen. Ze heet Hannah, de naam verwijst naar Gods genade en al van voor ze geboren was, heb ik me dikwijls afgevraagd: waaraan heb ik dat verdiend? God – waaraan heb ik dat verdiend? Ik besteed veel te weinig tijd aan bidden en bijbellezen en ik probeer veel te vaak zelf mijn zaakjes te regelen achter uw rug om – en ik krijg hier zo'n prachtig meisje. Wat doe ik dan zo goed in uw ogen, om dit geschenk te krijgen? Maar we moeten ons zulke vragen niet stellen. Ik héb dat niet verdiend – Hij heeft het mij geschonken.

Als Jezus mensen uitkiest, dan kiest hij nooit voor superhelden die alles op een rijtje hebben – als die al bestaan.

Een paar jaar geleden was ik in Parijs op een conferentie en ik had me ingeschreven voor een naar mijn mening heel interessante workshop: hoe kom je aan mensen die leiding kunnen geven in je gemeente? Ik had al vaak gebeden om een jeugdleider, want ik zag de tienerschaapjes zoeken naar hoe ze een dienst konden overleven – er moest dringend iets gebeuren om de honger van de jongeren te stillen en gezien ik zelf preek tijdens een dienst, had ik nood aan iemand anders. Maar ik vond geen ander; ik zag niemand die daarvoor geschikt was.

De workshop duurde twee uur. En ik kwam gebrainstormd buiten, want de spreker herhaalde zichzelf voortdurend. Ik heb het nog steeds in mijn hoofd wat hij zei: *The people you need, they are already in your church !* Ik dacht: het spijt mij, man, ik breek hier al drie jaar mijn hoofd over. De mensen die ik nodig heb, die zitten niet in mijn kerk, dat is nu juist het probleem!

En een week later staat iemand uit mijn kerk bij mij op de stoep en zegt: ik wil graag eens praten, ik zou eigenlijk graag iets met de tieners doen. En hij vervolgde: je vindt mij daar misschien veel te oud voor, maar ik wil het graag proberen.

De man heeft het geprobeerd, de tieners waren zeer enthousiast. Er is een tienernevendienst ontstaan en daarna ook nog een scouts. Wonderlijk.

Parijs was zijn geld waard geweest: *The people you need, they are already in your church.*

Dat is de manier waarop Jezus naar zijn leerlingen kijkt.

Iemand moet hem opvolgen. Is iemand waardig om Jezus op te volgen? Neen! Vanzelfsprekend niet. Er is niemand die het verdient om Jezus op te volgen. – De geliefde leerling die was blijkbaar wel getipt als kansmaker. – Petrus vraagt er ook naar. – daar gaan we straks nog even op in.

Uit die leerlingen van hem die hij meerdere malen kleingelovigen heeft genoemd, kiest Jezus er één, en nota bene nog die die hem een paar dagen tevoren nog *en plein public* heeft verloochend.

Diegene die Jezus zoekt om hem op te volgen, maakt deel uit van zijn publiek, ook al heeft elk zijn fouten en gebreken. – *The people you need, they are in your church* - misschien moeten we daar eens aan denken bij het zoeken naar mensen die een engagement of verantwoordelijkheid kunnen opnemen. Misschien zijn er mensen die we overslaan omdat WIJ hun capaciteiten niet zien, maar God kijkt anders! - En God geeft kracht ! - hoe het zit met het kiezen van predikanten, daar zal ik mij vandaag niet over uitspreken.

“Volg Mij”, zegt Jezus. Hij zegt het tegen Petrus en Hij zegt het tegen ons.

En dat betekent nogal wat.

Het gesprek met Petrus en Jezus gaat verder; petrus vraagt zich af, als **hij** die Jezus verloochend heeft, de schapen mag weiden, de kerk mag leiden, wat de geliefde leerling Johannes dan wel niet voor titel zal krijgen, de geliefde leerling, die blijkbaar een bijzondere positie had binnen de groep. En Jezus antwoordt: Misschien wil ik wel dat hij blijft leven tot ik terugkom, maar jij, jij moet alleen bezig zijn met Mij te volgen. Jezus zegt: Bemoei je met je eigen zaak, met je eigen opdracht. Kijk niet naar de anderen.

Ik vind dat een geweldige opmerking, (kijk niet naar de anderen – volg jij mij maar, zoals ik je vraag) een opmerking die ons in de kerk en in ons leven écht vooruit kan helpen.

Kun je je voorstellen, dat je één dag (!) jezelf niet met anderen vergeleek?

Wat een rust zou dat geven !

Hoe komt het dat we ons ergeren aan anderen?

Omdat we niet accepteren dat ze anders doen of denken dan wij of omdat ze een positie hebben of innemen die ze in onze ogen niet verdienen...

Als we dat nu eens achter ons zouden kunnen laten ... hoeveel vrediger zou het niet zijn! Als iedereen zijn leven geeft aan het uitvoeren van de opdracht die God voor hem heeft klaarliggen, dan is er vrede !!

Als wij onze speren tot snoeimessen slaan, onze scherpe woorden tot oprechte vragen ombuigen – waarmee kan ik u van dienst zijn, onze depressieve gedachten in opbouwende ideeën omzetten, ons ik-ik vernietigen ten voordele van wij samen...

Als ieder zijn speren tot snoeimessen slaat, en de aarde bewerkt waar hij geplaatst is, dan is er vrede.

Als iedereen van deze kerk dat doet... dan is die vrede van God HIER, dicht bij ons – dichterbij kan ze niet zijn.

Dan wordt er aan de kerk gebouwd.

Wanneer wij rots in de branding worden, omdat de hemelse rots Jezus in ons woont, en wij Zijn roepstem volgen. dan komt Gods Koninkrijk en Gods vrede tot stand. Dan zitten wij onder de wijnstok en de vijgenboom. En de olijftak.

Orgelspel *You raise me up, to more than I can be*

Dat is exact wat Jezus met Petrus doet; Hij geeft hem een opdracht en hij wordt meer dan hij was.

Dat is wat God met ons doet: Hij geeft ons een opdracht en zegent ons, opdat wij méér worden dan we op onze eigen weg zouden worden.